

2024.11.05.BÓ

Előfohász: „Ne féljete! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg benneteket ma az ÚR! Mert ahogyan ma látjátok az egyiptomiakat, úgy soha többé nem fogjátok látni őket. ¹⁴Az ÚR harcol értetek, ti pedig maradjatok veszteg!”(2Móz 14, 13b., 14)

Ének: 236: „Mindenek meghallják, és jól megtanulják...”

Előima: Kegyelmes Urunk, Benned bízunk és Hozzád fohászunk megköszönve a mai nap áldásait, s hogy úgy vezettél bennünket, hogy adtad a vágyat a szívünkbe, hogy a teid közösségében megvalljuk ma is, hogy nincsen nélküled segítség és üdvösség.

Köszönjük Neked a mindennapi segítséget, hogy valóban ott vagy mellettünk, mint gondviselés, oltalom és fő pásztor, aki őrzöd életünket, képes vagy ma is úgy formálni gondolatainkat és szívünket, hogy felismerteted velünk harcaink és nyomorságunk forrását, hogy a közeledben megerősödjön belső emberünk és Téged dicsőítsen a hit ajándékáért.

Előtted vagyunk Urunk, kérünk érints meg ma lelkünket és építsd azt Igéd erejével. Kérünk, adj elegendő figyelmet, s olyan ittlétet, hogy kizárjunk minden ránk váró feladatot. Most csak Veled, a Te közeledben akarjunk lenni,... s hívünk, hogy Szentlelked tegye áldottá alkalmunkat, amikor Igéd szól, s utat tör a belsőkig.

Lásd meg nyomorult voltunkat, s adj lelki szabadulást mindattól, ami felemészti erőnket, türelmünket és kitartásunkat. Könyörülj rajtunk kegyelmeddel, s használd az írott és hirdetett Igét a mi lelki táplálásunkra. Jézusért kérünk, aki számunkra bűneinktől való szabadulásunk egyedüli forrása, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: 1 Sámuel 11

„¹Fölvonult az ammóni Náhás, és tábort ütött Jábés-Gileáddal szemben. De Jábés polgárai ezt mondták Náhásnak: Köss velünk szövetséget, és mi szolgálni fogunk

neked! ²Az ammóni Náhás azonban ezt felelte nekik: Csak akkor kötök veletek szövetséget, ha kiszúrhatom mindnyájatoknak a jobb szemét, és ezzel gyalázatot hozhatok egész Izráelre. ³Jábés vénei ezt mondták neki: Adj nekünk hét nap haladékot; hadd küldjünk követeket Izráel egész területére, és ha senki sem jön segítségünkre, akkor megadjuk magunkat neked. ⁴Így érkeztek meg a követek Saul Gibeájába is, és elmondták a történeteket a nép előtt. Akkor az egész nép elkezdett hangosan sírni. ⁵Saul pedig éppen a mezőről jött ökrei után. Saul megkérdezte: Mi történt a néppel, hogy így sír? És elbeszéltek neki Jábés polgárainak a dolgát. ⁶Amikor Saul meghallotta ezeket a dolgokat, megszállta Isten lelke, és nagy haragra lobbant. ⁷Fogta két jármos ökrét, földarabolta azokat, és szétküldte a követek által Izráel egész területére ezzel az üzenettel: Így fognak bánni annak az ökrével is, aki nem vonul hadba Saul és Sámuel vezetésével! Ekkor az ÚR rémületbe ejtette a népet, és az egy emberként kivonult. ⁸Amikor számba vette őket Bezekben, Izráel fiai háromszázezren, a júdaiak pedig harmincezren voltak. ⁹Akkor ezt mondták a követeknek, akik hozzájuk érkeztek: Mondjátok meg a jábés-gileádiaknak: Megszabadultok holnap, még a déli forráság előtt! A követek elmentek, megvitték a hírt Jábés-Gileád polgárainak, azok pedig megörültek. ¹⁰Majd ezt üzenték Náhásnak Jábés polgárai: Holnap megadjuk magunkat nektek, és azt tehetitek velünk, amit jónak láttok. ¹¹Másnap három seregre osztotta Saul a hadinépet, és a reggeli őrviáltás idején betörték a táborba, és vágták az ammóniakat egészen délig. Akik életben maradtak, úgy szétszóródtak, hogy kettő sem maradt közülük együtt. ¹²Akkor ezt mondta a nép Sámuelnek: Ki mondta azt, hogy nem lesz Saul a királyunk? Adjátok ide azokat az embereket, hadd öljük meg őket! ¹³De Saul ezt felelte: Senkit sem szabad megölni ezen a napon, mert szabadulást szerzett ma az ÚR Izráelnek. ¹⁴Sámuel pedig ezt mondta a népnek: Gyertek, menjünk el Gilgálba, és újítsuk meg ott a királyságot! ¹⁵Elment tehát az egész nép Gilgálba, és királlyá választották ott Sault az ÚR színe előtt Gilgálban. Azután békeáldozatot mutattak be az ÚR előtt, és nagyon örvendezett ott Saul minden izráelivel együtt.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A történet elejétől a végéig a szabadító Isten cselekszik.

Egy olyan igeszakasz van előttünk, amelyben Isten választotta felismeri a küldetését. A történetben jelen van a fenyegetés, a nyomorúság, a szenvedés a megalázás mégis szabadulással zárul.

Előzményekként tudnunk kell, hogy Isten népe a bírák kora végén egy olyan helyzetben van, s olyan széthullott állapotot tapasztal, amit úgy értékelték, hogy mindenki azt csinált, amit akart, mert nem volt király. Nincs tekintélye senkinek, mindenki a saját feje után megy, nincs iránymutató, hogy a jó úton vezesse Isten népét. A nép kéri a királyt, megértek egy olyan állapotra, hogy egy irányba szeretnének menni. Annak ellenére, hogy Sámuel rámutatott arra, hogy nekik egyedül Istenükre kellene úgy tekinteniük, mint királyukra.

De Isten megengedi, hogy királyuk legyen, de nem olyan vezető, mint amilyen a környező népek élén állt, hanem Istentől függésben álló. Isten ad megoldást a helyzetükre. De még mindig nem ismerik fel, hogy egyetlen végleges megoldás az lenne, ha megtérnének az egy, igaz, örök királyhoz. Végül Saul nem hiszi el, hogy ő a választott és elbűjík.

Megvan a király, s mégsincs jelen a nép életében. Saul tudja ésszel, hogy ő a választott, de ez kevés. Az engedelmes szív tud igazán cselekedni az Úr ügyében.

A mai szakaszunkban azt olvastuk, hogy az egyik várost Jábés-Gileádot veszély fenyegeti az ammóniak részéről. A filiszteusok támadásai már több ideje jelen vannak Izráel területén, s úgy érzik eléggé meggyengültek már, s itt az idő, hogy ők is felvonuljanak, s akár egy területet magukévá tegyenek.

Bekerítették Jábés- Gileádot az ammóniak. Isten népe semmi esélyt nem lát arra, hogy ebből a helyzetből győztesként kerüljön ki. Esetleg még egy két nappal megtoldhatják a szenvedésüket, s ebben a helyzetben amellettt döntenek, hogy szövetséget kötnek az ammóniakkal, az ellenséggel. Akár a rabszolgaságot is vállalják, tisztában vannak azzal, hogy ez a területeikkel jár, de gondolják, legalább az életük maradjon meg. Úgy érzik nincs erejük az ellenség szemben. Nincs más kiút, mint a szövetségkötés.

Jábés polgárai maguk mondják ki, hogy köss velünk szövetséget és mi szolgálni fogunk neked. Az ammóni Náhás egy olyan feltételhez kötötte a szövetségkötést, hogy kiszúrja mindenkinek a jobb szemét. Célja ezzel, hogy gyalázatot hozzon egész Izráelra. A tettének a háttérében olyat is feltételezhetünk, hogy harcképtelenné teszi őket. Mert az íjászok a célzásnál igazából a jobb szemüket használták. A város egy kis haladékot kér, de ha nem jön senki a segítségükre benne vannak a szövetségkötésben. Segélykérő követeket küldenek, s így jutnak el Saulig, aki otthon a földjét műveli.

A teljes tehetetlenség állapota, amikor a nép elmondja, hogy mi történt vele és hangosan sír. Saul erre reagálva kérdezi meg, hogy mi történt.

Isten munkája kell ahhoz, hogy felismerje a küldetésünket. Nem magától vált képessé a szabadító szerepre. Hiszen azt olvastuk, hogy Saul megszállta az Isten Lelke.

Van olyan harag, ami Isten kezében eszköz? Isten bűnnel szembeni ellenállását jelenti ez a harag. Isten gyűlöli a bűnt, de a bűnöst szereti.

Saul lett hatással a többiekre is, s el kell indulnia. Követeket küld látható jellel, szétküldi a feldarabolt ökröket. Véresen komoly dolgról van szó, harcoljon Isten serege.

Isten cselekszik Saul életében, s általa a nép életében is. Köré gyűlhet Isten népe. Saul és Sámuel jelen van ebben a harcban.

Az ellenség nem is gondolta volna, hogy itt még harc lesz, már úgy gondolják, hogy még pár nap és jöhet Isten népének a megcsonkítása és plusz területeket is szereznek.

Erre egy újabb üzenet megy: Megszabadultok holnap, amikor már forrón tűz a nap.

Gileád az a hely, ahová a Jordánon való átkelés köveit is elhelyezték. Isten nagy győzelmeket adott már ezen a területen. Itt újítják meg a szövetséget. Nem a királlyal, hanem a nagybetűs királlyal, az Úrral. Isten királyságában erősödnek meg.

K.T. !Nem szabad feladnunk abból semmit, amit Istentől tanultunk. Nem szabad kételkednünk, abban, hogy Isten kész ma is szabadítást készíteni bármiben is vagyunk. Nem az emberekkel való szövetségkötés lesz a mi mentségünk.

A kompromisszumkötések ma is vakságot, félszeműséget idézhetnek elő. Nekem nem úgy kell látnom a dolgok menetét, mint ahogy az ellenség elém festi, hanem úgy, ahogyan Isten megígérte. Ne engedjük a gonosz mesterkedésének, az ellenség kecsegtető ajánlatai ma is jelen vannak az életünkben. DE!

Az imádságainkat mi is küldhetjük Isten irányába, amikor megoldhatatlannak tűnnek helyzetek. Merj sírni Istened előtt! Ha por, vagy bogár megy a szemünkbe akkor is ajánlják a sírást, hogy tisztuljon a szemünk. De az Isten előtti sírásban a szívünk és lelkünk látása tisztulhat, hogy ne az emberekkel való szövetségkötéstől várjam a szabadítást, hanem egyedül az Isten eszközeivel harcoljunk. S így harcaink között megerősödünk elhívásunkban. Az Úr bennünket is harcra hív és arra rendel. Urunk választott ki bennünk is, hogy elmenjünk és gyümölcsöt teremjünk.

Urunk tegye áldotta életünket, hogy ismerjük szabadítását az életünkben, s hálából tudjunk neki szolgálni, s az Ő oldalán megerősödni. Álljunk oda, ahová Isten elhívott.

Újszövetségi ígerés: Pál levele a rómaiakhoz 7, 14-25

„¹⁴Tudjuk ugyanis, hogy a törvény lelki, én pedig testi vagyok: a bűn rabszolgája. ¹⁵Hiszen amit teszek, azt nem is értem, mert nem azt cselekszem, amit akarok, hanem azt teszem, amit gyűlölök. ¹⁶Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor elismerem a törvényről, hogy jó. ¹⁷Akkor pedig már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn. ¹⁸Mert tudom, hogy énbennem, vagyis a testemben nem lakik jó, hiszen az akarat megvolna bennem a jóra, de nem tudom véghezvinni azt. ¹⁹Hiszen nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat. ²⁰Ha pedig azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem én teszem, hanem a bennem lakó bűn. ²¹Azt a törvényt találom tehát magamban, hogy – miközben a jót akarom tenni – csak a rosszra van lehetőségem. ²²Mert gyönyörködöm Isten törvényében a belső ember szerint, ²³de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. ²⁴Én nyomorult ember!

Kicsoda szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? ²⁵Hála legyen Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által! Tehát én magam értelmemmel ugyan Isten törvényének szolgálók, testemmel azonban a bűn törvényének.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Pál életének a harca van előttünk, az a reménytelen belső küzdelem, amely az élettapasztalatait eleveníti fel. Amikor ezeket a sorokat olvassuk nem maradhatunk semlegesek. Pál célja, hogy bevonjon bennünket abba a felismerésbe, amivel ő maga is küzdött. Célja, hogy mi magunk is felismerjük saját küzdelmeinket, kilátástalan helyzetünket és szabadítóért kiáltsunk. S míg az ember belső lelki feszültségekkel él, Krisztusban el lett készítve a szabadítás. Krisztusban a törvény betűjétől szabadnak érezhetjük magunkat. Miközben a törvény szent. S minden, ami szent az Isten szolgálatára akar elkülöníteni. A törvény vége maga Krisztus. Ő a külső beavatkozó a megmentésünkhöz. Az, hogy ismerem a törvényeket az még nem jelenti, hogy elég a szabaduláshoz.

S igaz, hogy gyakran panaszkodunk gyengeségeinkkel, de míg ezekben Isten megtartó erejét látjuk megnyilvánulni, addig el tudom fogadni az Istentől rendelt utamat.

Igazából, akár engedelmeskedni, akár ellenállni akarunk a törvénynek a bűn mindig ott lesz parazitaként az életünkben. Hatalmas ereje van minden nap az emberre, hiszen ellenünk fordít mindent, amit esetleg Isten a javunkra szeretne, áldásként az életünkbe többletként adni. Akarhatom én, önmagam harcképtelen vagyok. A bűn és közötttem hatalmas ellentét van, s erejét kifejti akaratom ellenére is. S míg ismerem a törvényt képtelen vagyok a betöltésére.

Kevés az Úr színe előtt, hogy a saját szemszögemből összeállítok egy önvallomást. Úgy kell magunkra tekintenünk, mint Krisztusra talált emberre és akkor helyére kerül minden.

Ilyenek vagyunk mi emberek...szenvédünk és kínlódunk attól, hogy nem vagyunk olyanok, mint amilyenek szeretnénk lenni. Teljesen ki vagyunk szolgáltatva a bűnnek, el vagyunk adva a bűnnek, mint a rabszolgák. A bűn pedig támad, keresi-kutatja

azokat a gondolatokat, viselkedési formákat, tulajdonságokat, amin keresztül végre elgáncsolhat, azt amit kihasználhat gyengeségként. Célja mindig az lesz, hogy minél messzebbre sodorjon Istenüktől. A bűnnek pedig pusztító ereje van mai napig.

Ne járjunk az önbecsapás útján. Kérjük szüntelenül Isten áldott Szentlelkét, hogy szüljön újjá bennünket.

A belső ember a Szentlélek által megújított ember, aki már képes gyönyörködni az Úr törvényében. S így ragyog be az életébe az evangélium sugara. Isten kegyelméből tud élni és szolgálni. Ezt az állapotot csak hit által lehet megélni. Az újjászületet ember sem birtokolja a kegyelmet, ő is naponként Isten kegyelméből él. Isten kegyelme az, ami elkezdheti a megigazító munkát.

Nyomorult vagyok, szabadításra szoruló , igazából halálra ítélt ember. Ez mind igaz! Az ember teljesen tehetetlenné válik a bűnnel szemben. Ki van szolgáltatva neki, célja, hogy felkeltse a kívánságot, s így becsapja és megölje az embert. Ott van a Galata levélben: „¹⁹A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, ²⁰bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, ²¹irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.” (Gal5,19-21)

A test és a lélek pedig egymással hadakozik egész életünkben. A test vége pedig a halál lesz, a léleké pedig az élet és a békesség.

Én, az ember test vagyok, a bűn alá nyomorítva. Jézus testté lett értünk, hogy megváltson a bűn hatalmától

Isten belső emberemet megragadva szabadít meg. Késszé és alkalmassá tesz arra, hogy a Lélek gyümölcsét teremjem: „²²A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, ²³szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Gal5,22.23)

A hálaadó életben oldódhat fel a nyomorúságunk. Amikor felismerjük mit tett értünk Fiában Isten, azt hittel megragadjuk. Kérjük szüntelenül Isten áldott Szentlelkét, hogy hálaadó élettel tudjunk mindenkor rámutatni miközben a Lélek gyümölcsét teremjük. Ámen

Utóima:

Urunk, egyedül Te ismersz bennünket. Te vagy az, aki tudod, hogy a bűn rabszolgáiként éljük-e az életünket, vagy olyan szolgák vagyunk, akiknek a Lélek gyümölcse terem az életükben.

Kérünk, lásd meg nyomorult voltunkat, mutass rá mindarra, ami a bűn fogságában van akár tettek, akár kapcsolatok, akár szenvedélyek terén. Kérünk, szabadíts meg minket a gonosztól, hogy ne legyen hatalma felettünk, hiszen tiéd a hatalom és a dicsőség mindenkor. S tiszta szívből kérjük ezt a hatalmat a mi személyes életünkben is. Kérünk Te légy ott a családjainkba és végezd Lelked erejével munkádat, s Te lény jelen mindenkor a Te hatalmaddal gyülekezetünkben is, hogy ott ahol neked szolgálnak, ott valóban megjelenjen a Lélek gyümölcse. Ott jelen legyen a te bűnöket megbocsátó erőd, s Megváltóként, Szabadítóként tekintsenek rád kortól függetlenül.

Eléd hozzuk belső lelki harcainkat, Te tudod ki mivel küzd. Tudod honnan, miből jöttünk, mit élünk meg a hétköznapiakban. Add erődöt és békességedet, hogy a közeledben maradva fussuk meg pályánkat.

Így imádkozunk az ittlévő testvérek hitéletéért. Imádkozunk az ő jelenükért, egészséges önvizsgálatukért, amikor Igéd megszólít bennünket.

Könyörgünk a betegeinkért, mindazokért, akik kórházban vannak és kezeléseket alatt állnak. Könyörgünk azokért a családokért, akik szereteteiket kísérik majd utolsó útjára. Imádkozunk a megfáradt testvérekért, akik jönnének, de testi erejük nem engedi, építsd erősítsd őket léleekben.

Könyörgünk idős, özvegy és megfáradt testvéreinkért. Mindazokért, akik már gondozásra szorulnak. Gondozóra és gondozottra terjeszd ki gondviselő szeretetedet.

Imádkozunk gyülekezetünk alkalmaiért, ahol ígéreteid tárháza nyílik meg előttünk, hogy valóban lelkileg tápláljon bennünket mindaz, amivel Te nemcsak keresel bennünket, hanem ránk is akarsz találni nyomorult voltunkban.

Köszönjük Neked Jézusunk szabadító munkáját, hogy szereteted győzött, s hogy még mindig ez az egyetlen örömuzenet számunkra. Őérte, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima:

Áldás: „²²A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívedesség, jószág, hűség, ²³szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.”
(Gal5,22.23)

Ének: